

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

I den foreslåede § 6 a bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om indgåelse og indhold i industrisamarbejdsaftaler, der skal indgås mellem en udenlandsk leverandør af forsvarsmateriel til forsvaret og den danske stat (Erhvervs- og Byggestyrelsen) i forbindelse med forsvarets indkøb af forsvarsmateriel. Når en udenlandsk leverandør af forsvarsmateriel har opnået en ordre hos forsvaret, skal den udenlandske leverandør forinden have forpligtet sig til at placere ordrer hos danske forsvarsrelaterede virksomheder for et beløb, der svarer til ordresummen på leverandørens kontrakt med forsvaret vedrørende forsvarsmateriel.

Bemyndigelsesbestemmelsen, som foreslås i § 6 a, stk. 1, giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler, der vil blive udstedt i form af et cirkulære. Cirkulæret angiver hvilke krav, der skal stilles til indholdet af industrisamarbejdsaftalerne i forhold til danske myndigheder. Reglerne vil svare til indholdet i de nuværende administrativt fastsatte retningslinier, hvor der i visse sammenhænge stilles krav om bankgarantier fra de udenlandske leverandører til sikkerhed for opfyldelse af deres forpligtelser efter industrisamarbejdsaftalen.

Den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 2, der bemyndiger ministeren til at kræve oplysninger, skal sikre, at de indgåede industrisamarbejdsaftaler overholdes. En forudsætning for gennemførelsen af denne kontrol vil være, at de virksomheder, der kommer til at nyde godt af industrisamarbejdsaftalerne gennem modtagelse af ordrer fra de udenlandske leverandører af forsvarsmateriel, pålægges pligt til at afgive oplysninger om modtagelse af ordrer og afviklingen heraf. Disse regler vil blive udstedt i en bekendtgørelse.

Til nr. 2

I forbindelse med udlægning af bl.a. varetagelsen af akkreditering til Den danske Akkrediterings- og Metrologifond (fonden) i 2002 blev det forudsat, at fonden kunne opkræve kommerciel betaling for de akkrediteringsydelse, der efterspørges af erhvervslivet. Rigsrevisionen har imidlertid vurderet, at det foreliggende hjemmelsgrundlag til at fastsætte gebyrer med enten under- eller overdækning i forhold til udgifterne forbundet med at løse opgaven ikke er tilstrækkelig klart. Det er således nødvendigt mere præcist at klarlægge, at betaling for akkrediteringsydelser ikke er gebyrer med et fiskalt sigte, men betaling for service-

ydelser på et kommercielt (markedsbestemt) grundlag, hvor prisen modsvares af ydelser.

Ændringen af ordlyden i § 13, stk. 2, og tilføjelsen af et nyt stk. 3, skal derfor sikre en klar lovhjemmel til, at fonden kan tage en markedsbaseret betaling for driftsopgaverne i forbindelse med levering af akkrediteringsydelser, hvor prisfastsættelsen kan følge kommercielle principper i stedet for de statslige regler om gebyrfastsættelse. Der er således alene tale om betaling for akkrediteringsydelser, som erhvervslivet efterspørger på et frivilligt grundlag, når det er en fordel for virksomhederne, men som ikke er obligatoriske for virksomhedens udøvelse. Akkreditering bidrager således til at øge virksomhedernes markedsværdi ved at gøre dem mere konkurrencedygtige.

Henvisningen til § 11 om metrologiydelser er udtaget af § 13, stk. 2. Dette skyldes, at prisfastsættelsen for metrologiydelser, som er traditionel myndighedsudøvelse, skal følge de statslige kalkulationsregler. Der er ingen kommercielle hensyn at tage her, eftersom metrologiydelser ikke kan til- eller fravælges af virksomhederne.

Rammerne for fastsættelse af den kommercielle betaling for akkrediteringsydelserne skal i øvrigt aftales mellem Sikkerhedsstyrelsen og fonden, således at det sikres, at der tages en rimelig betaling for disse ydelser. Denne bestemmelse er indsat under hensyntagen til, at akkrediteringsydelserne udbydes af forholdsvis få virksomheder. I Danmark er det af danske virksomheder kun fonden, som sælger akkrediteringsydelser på et kommercielt grundlag, mens der i nogle af de større EU-lande findes mere end én udbyder af akkrediteringsydelser. Selv om det står danske virksomheder frit for at købe de ønskede akkrediteringsydelser hos fondens udenlandske konkurrenter, er der dog tale om et så begrænset marked, at rammerne for prisfastsættelsen bør aftales mellem fonden og Sikkerhedsstyrelsen.

Til nr. 3

Den gældende formulering af straffebestemmelsen omfatter ikke efter sin ordlyd de berørte virksomheders undladelse af at efterleve pligten til at afgive de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kontrollen med opfyldelse af industrisamarbejdsaftalerne mellem de udenlandske leverandører og Erhvervs- og Byggestyrelsen. Den foreslåede formulering af det nye stk. 2 i § 14 (straffebestemmelsen) fastsætter, at undladelse af at overholde oplysningspligten kan straffes med bøder. Det svarer til de allerede gældende bestemmelser, hvorefter afgivelse af urigtige